

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, henholdsvis tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Orla Møller: Ved første behandling af de to foreliggende lovforslag stod det klart, at forslaget til lov om ændring i lov om menighedsråd ikke ville kunne gå igennem i den form, som kirkeministeren havde givet det. Under udvalgsarbejdet er dette blevet yderligere klart, og derfor er der nu stillet et ændringsforslag.

Jeg må beklage, at kirkeministerens oprindelige forslag ikke gik igennem, og jeg skal gøre det ganske kort. For det første fordi den ordning, der hidtil har været, har virket godt; den havde til formål at skabe bedre forflytelsesvilkår for præsterne, og den virkede i den retning. For det andet tror jeg ikke, der kan påpeges et eneste tilfælde af uheldige virkninger under den hidtil gældende praksis. For det tredje vil der fortsat være problemer, selv om den nuværende situation med præstemangel gør sig gældende. Man vil nemlig ikke ad den vej få ændret det fjerneste ved vilkårene for præsters forflyttelse, og det vil stadig væk være sådan, at denne stand er stillet på en særlig måde, når det drejer sig om forflyttelse; dens vilkår er komplet anderledes end andres. Disse forhold vil ikke blive ændret, før man får gjort den omtalte ordning permanent. For det fjerde beklager jeg, at man har set sig blind på den splint, der går af menighedsrådenes selvbestemmelsesret ved den lovgivning, vi har haft indtil nu. Jeg synes, det ville have været rimeligere at se på de store fordele, der er for hele kirkens fællesskab ved den mulighed, der er givet for at få mennesker placeret, hvor de kan gøre bedst mulig gavn inden for kirkens meget omfattende område. Derfor beklager jeg, at ordningen ikke har kunnet gøres permanent. Men skal man til at pille ved betingelserne for at få præster forflyttet, vil det i hvert fald være rimeligt, at der bliver mere tid til overvejelse end den, der kunne være blevet nu, og det vil også være rimeligt at afvente, hvad kirkeministeriets strukturkommission har at sige

om disse forhold. Derfor finder jeg på mit partis vegne, at det er et meget fornuftigt ændringsforslag, kirkeministeren har stillet; at man indtil videre fortsætter efter de gældende bestemmelser, og at loven får en bemærkning om, at den skal til revision i folketingsåret 1969-70.

Med disse ord skal jeg anbefale dette ændringsforslag.

Skov Thulesen: Venstre er tilfreds med, at der bibeholdes en revisionsparagraf i menighedsrådsloven med henblik på den gældende § 36. Vi er, som jeg var inde på ved første behandling, ikke overbevist om rigtigheden og nødvendigheden af at opretholde den indsnævring i menighedsrådenes frie præstevæg, som denne paragraf er udtryk for; men da hele loven nu som allerede sagt er til overvejelse i strukturkommissionen, er vi tilfreds med, at revisionsparagraffen nu foreslås bibeholdt, og at sagen dermed nærmere kan overvejes.

Edv. Jensen: Da mit partis ordfører, hr. Gottschalck-Hansen, ikke er til stede, skal jeg på mit partis vegne anbefale det stillede ændringsforslag.

Kirkegaard: Som det fremgår af betænkningen, anbefaler hele udvalget, at de gældende bestemmelser i lov om menighedsråd bibeholdes, dog således at de skal optages til fornyet behandling senest i folketingsåret 1969-70. Når udvalget bruger udtrykket „senest“, er det for at markere ønsket om, at bestemmelserne tages op til behandling igen, når den såkaldte strukturkommission har afsluttet sit arbejde.

Under udvalgsarbejdet gav i særlig grad en deputation fra Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer udtryk for betænkeligheder ved at opretholde den nuværende ordning, og mit indtryk er, at i hvert fald en stor del af udvalget heller ikke anser det for nødvendigt at opretholde bestemmelsen nu, idet vi jo er inde i en situation, hvor vi nærmest har præstemangel, og det er min opfattelse; at netop i en sådan situation vil mange mennesker landet over anse det for ganske naturligt, at menighedsrådene får den størst mulige frihed til selv at vælge deres præst.